

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 97/05
21.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Zorana Tatalovića i Dragana Aćimovića, članova veća i savetnika Dragane Jevrić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA i dr., zbog krivičnog dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 2. tačka 3. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 19. Osnovnog krivičnog zakona i dr., odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Novom Pazaru i branioca optuženog AA adv.AB izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Novom Pazaru K. 62/03 od 12.12.2003.godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. ZKP u prisustvu optuženog AA i branioca adv.AB, dana 21.12.2005.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Novom Pazaru i branioca opt.AA a presuda Okružnog suda u Novom Pazaru K. 62/03 od 12.12.2003.godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela ubistvo u pokušaju iz člana 47. stav 2. tačka 3. KZ RS u vezi člana 19. OKZ za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i dva meseca i krivičnog dela neovlašćeno nabavljanje, držanje i nošenje vatrenog oružja iz člana 33. stav 1. Zakona o oružju i municiji za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri meseca pa je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i tri meseca u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 27.8.2003. do 12.12.2003.godine.

Istom presudom optuženi BB oglašen je krivim zbog krivičnog dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 2. tačka 3. KZ RS u vezi člana 19. OKZ za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i četiri meseca i krivično dela neovlašćeno nabavljanje, držanje i nošenje vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 1. Zakona o oružju i municiji za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od četiri meseca pa je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 27.8.2003. do 12.12.2003.godine.

Na osnovu člana 69. OKZ prema obojici optuženih izrečena je mera bezbednosti oduzimanja predmeta i to od opt.AA pištolj marke "Rokom RG 9" fabrički broj ____, sa tri pištoljska metka kalibra 6,35 mm, a od opt.BB pištolj marke "Zbrojevka" kalibra 7,65 mm , fabrički broj ____.

Optuženi su obavezani da na ime troškova krivičnog postupka plate iznos od po 41.861,50 dinara a na ime paušala iznos od po 2.000 dinara, sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja, dok su oštećeni VV, GG i optuženi a ujedno i oštećeni AA i BB radi ostvarivanja svojih imovinsko pravnih zahteva upućeni na posebnu parnicu.

Protiv te presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Novom Pazaru zbog odluke o kazni sa predlogom da se pobijana presuda preinači i optuženima izreknu strožije kazne;

- branilac opt. AA, adv. AB zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje kao i da zajedno sa optuženim bude obavešten o sednici drugostepenog veća.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž. 221/05 od 3.3.2005.godine predložio je da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Novom Pazaru i optuženima izreknu kazne zatvora u dužem vremenskom trajanju a da se žalba branioca opt.AA odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu opt. AA i branioca adv.AB i odsustvu uredno obaveštenog zamenika Republičkog javnog tužioca na kojoj je ispitao prvostepenu presudu, razmotrio ostale spise predmeta i po oceni žalbenih navoda našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP uvek pazi po službenoj dužnosti, pa ni bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, na koju žalba branioca opt.AA ukazuje navodima da je izreka presude u činjeničnom opisu suprotna razlozima i da su razlozi nejasni i protivrečni a obrazloženje ovog žalbenog osnova svodi na osporavanje utvrđenog činjeničnog stanja.

Pobijajući prvostepenu presudu po tim osnovima branilac u žalbi navodi da se kritični događaj , suprotno oceni prvostepenog suda odigrao upravo onako kako ga je predstavio oštećeni VV, što bi i prvostepeni sud utvrdio da je izvedene dokaze pravilno ocenio.

Iznete žalbene navode Vrhovni sud ocenjuje neosnovanim iz sledećih razloga:

Pravilnom ocenom odbrane optuženih AA i BB i svih dokaza provedenih tokom postupka, pravilno je prvostepeni sud utvrdio da su optuženi kritičnom prilikom, nakon verbalnog sukoba jedan drugog pozvali na obračun a zatim iz pištolja jedan u pravcu drugog istovremeno ispalili više projektila.

Optuženi AA i BB nisu sporili da su kritičnom prilikom nosili sa sobom pištolje i da su iz njih pucali, međutim, obojica su tvrdili da su pucali u nužnoj odbrani.

Odlučnu činjenicu da su optuženi pucali istovremeno , nakon što su se prethodno međusobno pozvali na obračun, zbog čega, po pravilnom zaključku prvostepenog suda ne može biti govora o postupanju optuženih u nužnoj odbrani, prvostepeni sud je pravilno utvrdio iz iskaza svedoka očevidca DD koji je potvrdio da su optuženi istovremeno repetirali pištolje i nakon toga obojica pucali. Iskaz ovog svedoka potvrđen je i iskazom svedoka ŽŽ, supruge opt.BB kao i njihovih sinova svedoka ĐĐ i EE, a iskazi svih ovih svedoka potkrepljeni su i pismenom dokumentacijom u spisima, zapisnikom o uviđaju, kriminalističko tehničkom dokumentacijom SUP-a Novi Pazar, zapisnikom i fotodokumentacijom sa rekonstrukcije na licu mesta i mišljenjem veštaka balističara.

U obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je određeno i potpuno izneo koje činjenice i iz kojih razloga je uzeo kao dokazane ili nedokazane i pri tome dao naročitu ocenu verodostojnosti protivrečnih dokaza, posebno iskaza svedoka VV i DD.

Prema tome, činjenično stanje u pogledu svih bitnih elemenata krivičnih dela u pitanju, pravilno je i potpuno utvrđeno i ne dovodi se u sumnju suprotnim žalbenim navodima branioca opt. AA kojima branilac iznosi svoje viđenje kritičnog događaja , osporava ocenu dokaza od strane prvostepenog suda i daje sopstvenu ocenu iskaza svedoka ZZ, DD, oštećenog VV, ŽŽ, GG, ĐĐ i EE kao i odbrane opt.AA.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno je prvostepeni sud primenio krivični zakon kada je našao da se u radnjama optuženih AA i BB opisanim u izreci pobijane presude stiču sva bitna obeležja po jednog krivičnog dela iz člana 47. stav 2. tačka 3. KZ RS u vezi člana 19. OKZ i po jednog krivičnog dela iz člana 33. stav 1. Zakona o oružju i municiji. U vezi sa primenom krivičnog zakona prvostepeni sud je u obrazloženju pobijane presude dao jasne, iscrpne i uverljive razloge koje i Vrhovni sud u svemu prihvata a navode žalbe branioca opt.AA o povredi krivičnog zakona ocenjuje kao neosnovane.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o izrečenim kaznama, a povodom žalbe Okružnog javnog tužioca u Novom Pazaru i u smislu člana 383. ZKP u odnosu na žalbu branioca opt.AA, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud u odnosu na optužene AA i BB pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti u smislu člana 41., 42. i 43. OKZ koje utiču da kazna bude manja ili veća, kojim okolnostima je dao adekvatan značaj i, po utvrđivanju pojedinačnih kazni za krivična dela iz člana 47. stav 2. tačka 3. KZ RS u vezi člana 19. OKZ i 33. stav 1. Zakona o oružju i municiji, pravilno osudio opt.AA na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i tri meseca a opt.BB na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci sa uračunavanjem vremena koje su proveli u pritvoru. Po oceni Vrhovnog suda izrečene kazne srazmerne su težini i stepenu društvene opasnosti izvršenih krivičnih dela kao i stepenu krivične odgovornosti optuženih i dovoljne su za postizanje svrhe kažnjavanja predviđene odredbom člana 33. OKZ. Stoga su žalba i žalbeni predlog javnog tužioca u smislu strožijeg kažnjavanja optuženih, ocenjene kao neosnovane.

Odluka o meri bezbednosti oduzimanja predmeta doneta je pravilnom primenom odredbe člana 69. OKZ, pa se njena zakonitost i opravdanost izricanja ne dovode u pitanje.

Iz iznetih razloga, na osnovu člana 388. ZKP odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća

Dragana Jevrić, s.r. sudija,

Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost otpavka

sr